

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

og det gælder også forsøgene på at fremstille det af mig fremsatte lovforslag som et opkøb af det af de ærede medlemmer stillede lovforslag.

Det virker i hvert fald påfaldende, at bestemmelserne om fremrykning af huslejestoppet i §§ 2 og 3 i det kommunistiske forslag genfindes i ordret samme formulering i et af indenrigsministeriets embedsmænd udarbejdet forslag til ændringer af lejeloven, som i januar 1948 — altså 3 måneder før de ærede medlemmer fremsatte deres forslag — blev omdelt til medlemmerne af indenrigsministeriets huslejeudvalg, der bl. a. også talte en repræsentant for det kommunistiske parti. At disse lovbestemmelser ikke er nærmere motiveret i bemærkningerne til de ærede medlemmers forslag, virker derfor knapt så overraskende, da embedsmændenes forslag, der jo kun var tænkt som et foreløbigt diskussionsgrundlag, heller ikke var ledsaget af motiver.

Derimod er forslaget om ophævelse af § 34 indgående motiveret i de ærede medlemmers lovforslag, og for dem, der er blevet fortrolige med den særlige kommunistiske lovforberedelse, virker dette på ingen måde overraskende. Her har nemlig foreligget materiale, man kunne skrive af efter. Den, der læser motiverne til den nævnte bestemmelse i de ærede medlemmers forslag — som gengives i rigsdagstidenden 1947—48, tillæg A. sp. 6275—76 —, vil nemlig finde, at de ord til andet er enslydende med det tilsvarende afsnit, side 1 og 2, i det memorandum, jeg har her, og som er udarbejdet af indenrigsministeriets embedsmænd. Også det blev i januar 1948 — altså 3 måneder før de ærede medlemmer fremsatte deres lovforslag — omdelt til alle medlemmer af indenrigsministeriets huslejeudvalg, også til det kommunistiske medlem.

Løvrigt indeholder det kommunistiske forslag ingen bestemmelser, hverken om kontrol med lejen i nybyggeri eller om begrænsning i adgangen til at kræve forudbetaling af lejen eller andet depositum eller indskud. Da man fra kommunistisk side har gjort sig stærkt til talsmand for indførelse af regler herom, kan jeg ikke se anden forklaring herpå, end at man her har savnet det fornødne materiale at skrive af efter.

Det samme gælder for en række andre spørgsmål, men det vil føre for vidt at komme nærmere ind herpå.

På denne baggrund afslører det ærede

medlem fru Alvilda Larsens forsøg på at fremstille mit lovforslag som en gentagelse af det af hende fremsatte forslag sig som det, det er, nemlig en fordrejning af de faktiske forhold.

På den anden side indeholder det af de ærede medlemmer stillede forslag på en række punkter regler, som jeg ikke kan gå ind for. Jeg skal dog ikke på nærværende tidspunkt gå nærmere ind herpå.

I det af de ærede medlemmer fremsatte forslag til lov om ændringer i boliganvisningsloven er det endelig foreslået, at udlejernes fortrinsret overfor boliganvisningsudvalget med hensyn til, hvilken lejlighedssøgende der skal anvises til en ledig lejlighed, skal bortfalde.

Forslagsstillerne hævder, at det ved boliganvisningslovens administration har vist sig, at udvalgenes opgaver gøres illusoriske som følge af grundejernes indstillingsret, der betyder, at udvalgene efter at have ekspederet grundejernes indstillinger ikke har yderligere lejligheder til rådighed til anvisning for de lejlighedssøgende, der står på udvalgenes ekspektancelister.

Jeg kan ikke tiltræde det forslag. Det er rigtigt, at udlejernes indstillinger bliver godkendt i langt det overvejende antal tilfælde, men dette har en naturlig forklaring deri, at udlejerne efterhånden har lært at afpasse deres indstillinger efter boliganvisningsudvalgenes praksis, således at der kun indstilles lejere, som opfylder de betingelser, udvalgene stiller.

Idet jeg henviser til bestemmelserne om boliganvisning m. v. i kapitel 18 og 19 i mit lovforslag, skal jeg henstille til de ærede forslagsstillere, at de også trækker deres forslag om ændringer i loven om boliganvisning tilbage.

Ingvard Dahl: Inden jeg beskæftiger mig med det foreliggende lovforslags enkeltheder, ønsker jeg at benytte lejligheden til at yde den højtærede minister for byggeri og boligvæsen samt ministeriets embedsmænd min anerkendelse for vel udført arbejde og for den måde, hvorpå arbejdet er tilrettelagt. Den bearbejdelse af stoffet, som foreligger i de to betænkninger, giver en god mulighed for at tage stilling til de mange problemer, som det foreliggende lovforslag indeholder. På givne foranledning ønsker jeg at tilføje, at den tid, såvel den højtærede minister som embedsmændene har haft til rådighed til arbejdets udførelse, i forhold til arbejdets omfang efter min opfattelse har været meget kort.

I det foreliggende lovforslag er alle spørgs-